

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S.P., s.r.o.**, M.N., X., B., zast. advokátkou JUDr. D.R., T.X., B., proti žalovanému: **S.Z.P., a.s.**, O.X., B., o zaplatenie **184.460,15 Sk s prísl.**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob 115/2006-102 zo dňa 28. decembra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II. rozsudkom zo dňa 20. júna 2006 č. k. 42Cb 30/2004-88 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 111.898,28 Sk a trovy konania 13.699,- Sk. V časti o 72.561,87 Sk konanie zastavil.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej istiny titulom nezaplatenia poplatku z omeškania vo výške 0,1% denne za oneskorené zaplatenie faktúry.

Žalovaný nárok neuznal a namietal, že mu nebolo oznámené postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobcu.

Súd vykonal dokazovanie a zistil, že zmluvou o postúpení pohľadávok žalobca získal pohľadávku od postupcu, ktorý ako prevádzkovateľ neštátneho zdravotníckeho zariadenia

poskytol lieky a zdravotnícke pomôcky poisťencom žalovaného. Žalobca na pojednávaní dňa 15.12.2004 a dňa 20.6.2006 vzal žalobu v časti 72.561,87 Sk späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť.

Súd s poukazom na § 10 ods. 1 zákona č. 98/1995 Z.z., § 38 ods. 1, 2, 3, 4, § 38a zákona č. 273/1994 Z.z. mal za preukázané, že žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 3.6.2004 a námietku žalovaného o neprípustnosti postúpenia pohľadávok v tomto prípade neakceptoval z dôvodu, že nebol predložený dôkaz o tom, že by sa zmluvné strany v zmluve o poskytovaní zdravotnej starostlivosti dohodli na nemožnosti postúpenia vzájomných pohľadávok.

Na základe uvedeného súd žalobe vyhovel tak, ako vyplýva z výroku rozsudku a v časti späťvzatia žaloby konanie podľa § 96 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p.

Žalovaný podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie podaním zo dňa 16. augusta 2006.

V odôvodnení odvolania uviedol, že pohľadávky z práva súkromného a pohľadávky z práva verejného, nie sú pohľadávkami rovnakého druhu, preto ich postúpenie na úhradu pohľadávok tretích osôb na uspokojenie dlhov z práva súkromného, neprichádza do úvahy.

Žalovaný svoj názor opiera o výklad § 38a ods. 2 zák.č. 273/1994 Z.z. s poukazom na rozsudok NS SR sp.zn. SŽ-o-KS 87/03 (judikát č.8/2005), podľa ktorého z ust. § 38a ods. 2 možno vyvodit' len prístupnosť dohody o postúpení pohľadávok, ktoré vzniknú v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti medzi zdravotníckymi zariadeniami a poisťovňou, nie však medzi ďalšími subjektmi súkromného práva.

Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 29. novembra 2006 č.k. 4Cob 115/2006-102 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podľa § 38a ods. 2 zák.č. 273/1994 Z.z. je možné pripustiť dohodu o postúpení pohľadávok, ktoré vzniknú v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti medzi zdravotníckymi zariadeniami a poisťovňou, nie však medzi ďalšími subjektmi súkromného práva. V konaní nebolo preukázané, že na žalobcu prešla pohľadávka verejnoprávneho charakteru, a že žalobca je poskytovateľom zdravotníckych služieb. Zmluvou o postúpení pohľadávok preto mohol postupca platne a účinne postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému len vtedy, ak ju uzavrel so zdravotníckym zariadením.

Na základe uvedeného rozsudok v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote podal žalobca proti tomuto rozhodnutiu dovolanie dňa 29. januára 2007 podľa § 238 ods. 1 a § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p. V dovolaní uviedol, že sa nestotožňuje s názorom vysloveným odvolacím súdom, nakoľko pohľadávky vznikli v rámci podnikateľskej činnosti postupcu a ich postúpenie neodporuje § 525 ods.1,2 Obč.zák. Nesúhlasí ani s výkladom § 38a ods. 2 zák.č. 273/1994 Z.z., ako ho interpretoval odvolací súd. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Podaním doručeným súdu dňa 9. februára 2007 vzal žalobca svoje dovolanie v celom rozsahu späť.

Podľa § 243b ods. 4 O.s.p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne. Ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

Pretože dovolanie bolo vzaté späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 243b ods. 4 O.s.p. dovolacie konanie uznesením zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o trovách dovolacieho konania podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a tak, že účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 12. februára 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: